

[Justitsministeren.]

Tilfælde, der omfattes af Bestemmelserne i Retsplejelovens § 169, Stk. 1. I Henhold til denne Lovregel er det forbudt Præster i de anerkendte Trossamfund at give og Myndighederne at afkræve dem Vidnesbyrd om, hvad den tiltalte har betroet Præsten i hans Egenskab af Sjælesørger. Denne Bestemmelse røres der ikke ved, saa lidt som der ændres ved Regelen om, at hvad den sigtede i en Straffesag har betroet sin Forsvarer, maa der ikke afkræves Forsvareren Vidnesbyrd om.

§ 14 paalægger offentlige Institutioner og private Personer eller Virksomheder, som er i Besiddelse af eller paa anden Maade har faaet Raadighed over Værdier, der tilhører Personer, om hvem de ved, at de er sigtede eller dømt for Overtrædelse af denne Lov, en Pligt til at give Oplysning om saadanne Værdier til Politi eller Anklagemyndighed. Endvidere er det foreskrevet, at Undladelse af at opfylde denne Pligt eller Afgivelse af urigtige Oplysninger vil kunne straffes med Fængsel indtil 2 Aar, under formildende Omstændigheder med Bøde eller Hæfte.

§ 15 siger, at Forældelsen for Straffansvar er den samme som efter den borgerlige Straffelov, dog at Forældelsesfristen begynder at løbe fra denne Lovs Ikrafttræden.

§ 16 giver Bestemmelser om den processuelle Behandling af disse Sager og adskiller sig fra det første Straffelovstillæg ved, at Behandlingen af disse Sager i vidt Omfang føres tilbage under den normale processuelle Behandling af Straffesager. Særlig skal jeg nævne, at det følger af § 16, at i disse Sager er Anken fri; der kræves ikke Tilladelse af Ankenævnet for at bringe en Dom ind for højere Ret.

§ 17 indeholder den Bestemmelse, at man kan rejse Sag efter dette nye Straffelovstillæg, selv om Gerningsmanden allerede forinden Lovens Ikrafttræden for samme Forhold er dømt for Overtrædelse af Kriselovgivningens Bestemmelser, for saa vidt den idømte Straf eller Konfiskation staar i Misforhold til, hvad der maatte være forskyldt efter den nye Lov. Endvidere er det foreskrevet, at den Dom, der afsiges efter den nye Lov, træder i Stedet for den tidligere afsagte Dom, og at Straf eller Konfiskation, som allerede maatte være fuldbyrdet, skal afkortes i den Straf eller Konfiskation, som idømmes efter denne Lov.

Endelig bestemmer § 18, at dette nye Lovforslags Bestemmelser om Bøder og Konfiskation, Vidnepligt og Oplysningspligt

for private og offentlige Myndigheder skal finde Anvendelse ikke blot under denne Lovs særlige Omraade: Værnemageriet, men skal kunne bringes til Anvendelse i alle Tilfælde, som falder ind under det første Straffelovstillæg. Naar det foreslaas her, er det, fordi Behandlingen af de Sager, som allerede har været ført frem i Henhold til det første Straffelovstillæg, har vist, at det er paakrævet at have saadanne Bestemmelser ogsaa her.

Jeg skal tillade mig at indstille Lovforslaget til det høje Landstings hurtige og velvillige Behandling.

Ingeborg Hansen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steincke, er blevet forhindret ved et meget vigtigt Møde i Socialministeriet, skal jeg paa mit Partis Vegne fremsætte nogle enkelte Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag.

Som den højtærede Justitsminister allerede har sagt i sin Forelæggelsestale, fremkommer dette Forslag som — man kan sige — anden Del af Værnemagerbestemmelserne, idet det første Straffelovstillæg af 1. Juni 1945 allerede indeholdt Bestemmelser om Straf for Værnemageri, men kun i saa grove Tilfælde, at Handlingen kunde belægges med en Straf paa mindst 4 Aars Fængsel.

Det Lovforslag, som nu foreligger, giver altsaa Hjemmel til at straffe Værnemagere af en videre Kategori, hvor Handlingen kan belægges med Straf af Fængsel, det vil sige fra 30 Dage og opefter. Men der mangler endnu, som den højtærede Justitsminister ogsaa nævnte det, den tredje Del af Værnemageriloven, den Del, der skal give Ret til at konfiskere utilbørlig Fortjeneste, selv om det Forhold, der har skabt den, maaske i og for sig ikke er strafbart. En saadan Lov tror jeg alle er enige om at ønske saa snart som muligt for at dæmpe den Uro, der er rundt omkring paa Grund af disse Love og Talen om dem, og jeg er glad for, at den højtærede Justitsminister har lovet snarest at fremsætte et saadant Lovforslag. Jeg tror, den højtærede Justitsminister kan regne med Rigsdagens Bistand til hurtigt at faa det vedtaget.

Der er et Par enkelte Principper for det foreliggende Lovforslag, som jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om. Naar Rigsdagen nu sandsynligvis i Løbet af kort Tid har vedtaget Lovforslaget, saa er den danske Rigsdag for anden Gang gaaet imod det Princip, som ethvert kultiveret, civiliseret Land har: at ingen Straffelov maa have tilbagevirkende Kraft,